

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Quotidiana Christiani Militis Tessera

Stanyhurst, Guillaume

Coloniæ Agrippinæ, 1710

12. Dies Januarii. Tota vita mortalium, plena est peccatis mortalibus.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45477

sum accedes propius: Cum antiquitate versaberis: meditando, scribendo, legendo; horas utiliter distingues, & dies duces, & in otio Sacro occupaberis. Nihil enim simili otio negotiosius. Sic æstuantia multorum vota despicias, erigesque velut è nube caput, atque serena contemplaberis. Denique quam es intemperanter cupidus quietis, tam sis certus, nunquã fruiturum te quiete, nisi ad amissim observes illud Allois Abbatis monitum: *Non habebit homo requiem, nisi dixerit in corde suo: Ego, & Deus, soli sumus in mundo.* Ergò ut quiescas.

Vive Deo soli, quod amat caro, querere noli.

12. DIES JANUARI.

Tota vita mortalium, plena est peccatis mortalibus. *D. Innocent. de contemptu mundi.*

Ad seces I. **H**Æc tessera canit classicum, ad sum Stimuli, illum, quem suasi secessum. Quis enim vel se dolet peccasse, vel proponit non peccare, non fugiat ubi omnia sunt plena peccatis, vel peccandi periculis? Quis securus sit illo loco, ubi Virtuti nullus est locus? Ubi exemplis malis, & consiliis pravus est imperium? Ubi inveterata in malis consuetudo, lex est? Quasi quidquid placet, deceat: quicquid delectat, expediat? Quid in populari fremitu, & forensi strepitu reperias, nisi contentiones, adulteria, fraudes, injurias, furta, rapinas, homicidia? Ubi sine gubernaculo est navigatio, sine baculo senectus, sine freno juventus, sine duce cæcitas, sine solatio calamitas.

mitas. Habitant ibi cupidinarii, & lurcones, ganeo-
nes, & gnathones, quibus placet *fornix* & *uncta pa-
pina*. Ut ait Flaccus: habitant ibi [a] *Blandiloquenti-
li, harpagones, mendaces, latebricolarum hominum
corruptores*, ut loquar cum Plauto. Ibi habitant cir-
cumscriptores, mimi, fures, circulatores, sycophan-
tæ, quibus omnibus unum est propositum, vel falle-
re, vel lucrari. Hoc te genus hominum excipiet in
ipso urbis limine, hæc rerum imagines circumvola-
bunt, hæc exempla circumstrepent: unde labor tibi
erit quin talis fias, quales cunctos inveneris.

II. Sic maxima pars mortalium, belluarum ritu in
solum, & soli lutum declivi naturæ impetu prona,
corpori obsequens, animi negligens, spiritum trahit
inglorium, & anxium; ac licet subinde natura melior
admoneat officii, ne aures præstet, strepitus ac popu-
larium errorum fragor, ne audiat, impedit. Nesciunt
quid agant, seque id nescire non nesciunt, neq; dis-
simulant. Cum nullis conveniunt, ut qui secum dissi-
dent: quos primo mane digressos ad invisum limen,
vespera vix tandem revehit. Nesciunt inconsulti ho-
mines quid agant; ideò quidquid agunt, mox ut cœ-
perint, vergit in fastidium operis, in tædium tempo-
ris; non agenda enim agunt. Hinc ille discursus sine
termino, hinc medio calle discordiæ, & ante exitum
damnata principia, & expleti nihil. Quærunt quomo-
do diem fallant, & quasi parum sol ad occasum pro-
peret, ingenio cursum juvant. Omnium vox est: Pel-
lamus hanc diem, agamus aliquid, ut interim dies
hæc transeat. Dum ita ipsis salutis dies transeunt, ipsi
pereunt. Sic illi inter vina & epulas, inter rosas & un-
guenta, inter cantus & spectacula, Baccho madidi,

[a] *In trinitate.*

Venere

Venere sordidi, somno marcidi, delitiis languidi, corporis lenociniis muliebriter effæminati, tædio & voluptatibus defluentes, cum rerum natura perpetuò litigantes, secum rixantes, sic vivunt, ut nihil sit in omni ipsorum vita, miserius ipsâ vitâ.

III. O quàm tumultuosa est vita illius, qui quotidie cum difficultatibus rerum inquieto animo, & inter turbas turbulento colluctatur! Intra pectoris tui fines conclusus mundus insonat in conditis clamoribus, & insanis vociferationibus. Curarû multiplicitium fremitu, & negotiorum varietate, fluctuat animus, & reciproco æstu jactatur: qui tum demum è procellis civilium negotiorum, portum subit, dum curis ereptus, & solutus omni sollicitudine, gaudet solitudine. Si, quod proprium est Christiano, investigates Christum, frustra illum quæris in foro. Quid enim est forum nisi area laborum, palæstra discriminum, scena fallaciarum, labyrinthus errorum, circulatorum ludus, causidicorum circus, spelæum ferarum: ubi quies est anxia, gaudium trepidum, conatus irritus, grata phrenesis, dulce virus, inconsulta securitas; personata lætitia, larvata Justitia, confusus ordo, tumultuosa confusio, inops copia, dives inopia, honor inglorius. Audi super omnem ambrosiam suavitatem D. Ambrosii sermonem. [a] *Non in foro, non in plateis reperitur Christus. Non est Christus circumforaneus: Christus enim est pax, in foro litos: Christus Justitia, in foro iniquitas. Christus Operator est, in foro inane otium: Christus charitas est, in foro obtreccatio: Christus fides est: in foro fraus, & perfidia. Christus in Ecclesia est, in foro idola.*

Illic ergò Christum quære ubi te quærit, in solitudine.

[a] l. de Virg.

dine.

Januar.

Tessera.

31

dine. Si tibi sapiat Jesus, omnia tibi desipient præter
Jesum. Quia

Dulcius est Jesus, quàm quivis corporis Jesus.

13. DIES JANUARI.

Disce homo non diligere mundum, ut dili-
gas Deum: Averte, ut convertaris. *Gre-
gor. disp. de temp. 507.*

Miserix I.
Mundi.

UT in mundo ad tempus dese-
ras mundum, suadebit tibi ipsa
mundi calamitas, & eorum
quæ sunt mundi, vanitas. Accipe illam ex
calamo illius, qui mundum expertus, tandem
omnia in mundo exosus, hisce coloribus ejus li-
neamenta adumbravit. (a) *Heu infelicem mundum!
heumiserum mundum! heu fraudulentum mundum!*
Verum quotnsquisq; eorum qui de mundo queruntur,
explicare potest, quis sit ille de quo queritur. Mūdi in
quo nascimur, vivimus, morimur, plurimū differt ab
eo mundo, de quo querimur. Ut igitur rē ipsam expli-
cemus, mundus hic malus, nihil est aliud quā munda-
rorū vita mala, ubi loco terra est Avaritia, ignis, cu-
piditas, aqua inconstantia, aeris levitas & stulticia, pe-
strarum superbia, florū oblectamēta arborum celsarū,
cogitationes, maris profundi cor. Quid multis? mundi
hujus sol est prosperitas, luna continua mutabilitas.
Hic ergo, hic est mundus, hostis noster capitalis, ami-
cus fraudulentus, qui assiduo nos labore defatigat,
qui nostro nos thesauro spectat, qui se bonis for-
midabilem, improbis amabilem, præbet: bonorum
maximè

(2) *Antoninus Imp. c. 42.*